

أحكام الماء الطبيعية للمرأة

บทบัญญัติเกี่ยวกับเลือดสตรี

ภาษาไทย

اللغة التايلاندية

เขียน

ดร.อัยซิม บิน มุฮัมมัด ชรฮาน

ที่ปรึกษาสถาบันอิซซุนนะฮ์

อดีตอาจารย์ประจำมัสยิดอันนะบะวี

أحكام الدماء الطبيعية للمرأة
บทบัญญัติเกี่ยวกับเลือดสตรี

ภาษาไทย

اللغة التایلاندية

ชัยคฺ ดร.ฮัยษัม บิน มุฮัมมัด ซัรฮาน
อดีตอาจารย์ประจำมัสยิดอันนะบะวี
และที่ปรึกษาสถาบันอัซซุนนะฮฺ

คำถามต่างๆ ที่สร้างความสับสน ซึ่งบรรดาสตรีต่างถามไถ่ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเกี่ยวกับเลือดที่ตกออกจากตัวของนาง ว่านางต้องทิ้งละหมาดเพราะเลือดดังกล่าวหรือเพียงแค่ชำระล้างแล้วละหมาดได้เลย

จากเลือดดังกล่าวนั้นก็คือ

- **เฮต** หรือ **เลือดประจำเดือน** ซึ่งเป็นเลือดตามธรรมชาติ ที่ออกมาจากส่วนลึกของมดลูก ในช่วงเวลาที่รับรู้กันได้ ซึ่งอัลลอฮ์ได้สร้างมันเพื่อเป็นอาหารแก่เด็กในครรภ์ ดังนั้นเมื่อใดที่สตรีเห็นเลือดไหลออกมาจากมดลูกของนาง มันก็คือเลือดประจำเดือน โดยที่ไม่ได้กำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของมันด้วยอายุที่เจาะจง และไม่มีขอบเขตระยะเวลาที่น้อยสุดและมากที่สุดของมัน แต่ทว่าตามที่สตรีเห็นการปรากฏของมันที่เป็นไปตามปกติ.

มันเป็นคือ**เลือดประจำเดือน** และตามปกติส่วนมากของมันนั้น นางจะมีประจำเดือน หก หรือเจ็ด วัน และจะรู้ถึงความสะอาดหรือสิ้นสุดจากเลือดประจำเดือนด้วยการปรากฏ **ตกขาว** ซึ่งมันเป็นคือของเหลวสีขาว ที่จะออกมาหลัง**สิ้นสุดเลือดประจำเดือน** และผู้ใดที่ตามปกติของนางไม่ปรากฏสิ่งดังกล่าว ก็ให้ถือว่าความสะอาดของนางก็คือการแห้งสนิทของเลือดนั่นเอง

และสำหรับผู้ที่มีประจำเดือนนั้น **นางต้องทิ้งการละหมาด และการถือศีลอด** โดยให้นางจะต้องชดใช้การถือศีลอด แต่ไม่ต้องชดใช้การละหมาดที่ขาดไป

- **เลือดเสีย** คือการไหลของเลือดในช่วงเวลาไม่ปกติ ด้วยสาเหตุความป่วยไข้ และผิดปกติของเส้นเลือดที่อยู่ส่วนต่ำสุดของมดลูก และเราสามารถจำแนกเลือดประจำเดือนจากเลือดเสีย คือเลือดประจำเดือนจะมีสีดำ เหนียวหนาย มีกลิ่นเหม็น และไม่จับตัวแข็งเมื่อออกมา ส่วนเลือดเสียจะมีสีแดง ละเอียดไม่มีกลิ่น และจะจับตัวแข็งเมื่อมันออกมา

และพื้นฐานเดิมของทุกๆ สิ่งที่ออกมาจาก มดลูกนั้น คือประจำเดือนจนกว่าจะมี
หลักฐานบ่งชี้ว่ามันคือเลือดเสียเพราะนั่นคือเลือดเดิมตามธรรมชาติและเลือดเสียนั้น
เหมือนกับการป่วย ซึ่งพื้นฐานเดิมถือว่ามีสุขภาพดี

ผู้ที่มีเลือดเสีย จะต้องละหมาด ถือศีลอด โดยอาบน้ำละหมาดทุกๆ เวลา
ละหมาดเมื่อเข้าเวลาของมัน

และสำหรับนางนั้น ให้รวมระหว่างการละหมาดดูฮรีและอัครีในเวลาใดเวลาหนึ่งได้
และเช่นกันสำหรับละหมาดมักริบและอิฮา เพื่อเป็นการผ่อนเบาให้แก่นาง

แต่ทว่า ให้นางงดการถือน้ำศีลอดและการละหมาดในวันปกติที่นางมีประจำเดือน

โดยที่สตรีที่มีเลือดเสียพร้อมกับประจำเดือนนั้น จะมี ๓ สภาพดังนี้

๑. หญิงจะมีรอบเดือนที่เป็นที่ทราบสำหรับนางก่อนที่จะมีอิสติฮาภาวะหยุด
ขึ้นกับนาง ให้นางหยุดละหมาดโดยยึดตามเวลาปกติของมันหลังจากนั้นให้นาง
อาบน้ำชำระล้างและทำการละหมาด

๒. เมื่อนางไม่มีรอบเดือนที่เป็นที่ทราบสำหรับนาง แต่ว่านางสามารถ
จำแนกเลือดประจำเดือนจากเลือดอื่นได้ด้วยลักษณะบางประการของมัน แล้วให้นาง
หยุดพักละหมาดและถือน้ำศีลอดในบรรดาวัน ที่นางเห็นเลือดนั้น ว่ามันเป็นลักษณะไป
ทางเลือดประจำเดือน หลังจากนั้น ให้อาบน้ำชำระล้างร่างกาย และให้นางละหมาด

๓. เมื่อนางมีประจำเดือนที่ไม่สามารถรู้ได้ตามระยะเวลาปกติ และไม่มี
ลักษณะที่สามารถแยกประจำเดือนออกจากสิ่งที่ไม่ใช่ประจำเดือนได้ นางจะพักตาม
ระยะประจำเดือนส่วนมาก คือหกหรือเจ็ดวันของทุกเดือน

● ส่วนเลือดนิฟาสนั้น คือเลือดที่ออกมาจากมดลูกด้วยสาเหตุการ
คลอดบุตร โดยไม่มีขอบเขตระยะเวลาน้อยสุดและมากที่สุด แต่โดยส่วนมากแล้วนั้น
จะอยู่ที่ ๔๐ วัน.

